

DOMSTOLENS DOM

af 28. september 1999

i sag C-440/97, GIE Groupe Concorde m.fl. mod kaptajnen på skibet »Suhadiwarno Panjan« m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation)⁽¹⁾

(Bruxelles-konventionen — kompetence i sager om kontraktforhold — opfyldelsesstedet for forpligtelsen)

(1999/C 366/17)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-440/97, angående en anmodning, som Cour de cassation i medfør af protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, GIE Groupe Concorde m.fl. mod kaptajnen på skibet »Suhadiwarno Panjan« m.fl., at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 (EFT 1978 L 304, s. 17), som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse (EFT L 304, s. 1, og — den ændrede tekst — s. 77), ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse (EFT L 388, s. 1) og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse (EFT L 285, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodriguez Iglesias, afdelingsformændene P.J.G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann (refererende dommer) samt dommerne J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnernalm, L. Sevón, M. Wathelet og R. Schintgen; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 28. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse skal fortolkes således, at det sted, hvor forpligtelsen er opfyldt eller skal opfyldes, i bestemmelsens forstand, skal fastlægges efter den lov, der gælder for den omtvistede forpligtelse efter lovkonfliktreglerne for den ret, sagen er indbragt for.

⁽¹⁾ EFT C 55 af 20.2.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 29. september 1999

i sag C-231/97, A.M.L. van Rooij mod Dagelijks bestuur van het waterschap de Dommel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandenes Raad van State)⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 76/464/EØF — begrebet »udledning« — spørgsmålet, om en medlemsstat kan anvende en videre definition af begrebet »udledning« end den i direktivet indeholdte)

(1999/C 366/18)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-231/97, angående en anmodning, som Nederlandenes Raad van State i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, A.M.L. van Rooij mod Dagelijks bestuur van het waterschap, de Dommel, procesdeltager: Gebr. Van Aarle BV, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129, s. 23), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P.J.G. Kapteyn, og dommerne G. Hirsch (refererende dommer) og R. Schintgen; generaladvokat: A. Saggio; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 29. september 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Begrebet »udledning« i artikel 1, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, skal fortolkes således, at det omfatter udslip af forurenende damp, der fortættes og slår ned på overfladevand. Afstanden mellem overfladevandet og det sted, hvor den forurenende damp slippes ud, er alene af betydning for vurderingen af, om det må lægges til grund, at vandforureningen i efter almindelig erfaring ikke kan anses for pæregnelig, således at den ikke kan tilskrives den person, der slipper dampen ud.